

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1434/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у извршном поступку извршног повериоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Јелена Јаковљевић, адвокат из ..., против извршног дужника Републике Србије, Виши суд у Београду, чији је заступник Државно правобранилаштво из Београда, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о захтеву Вишег суда у Београду за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда Гжи 4133/20, на седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Вишег суда у Београду Гжи 4133/20, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Панчеву.

Образложење

Извршни поверилац је 20.10.2020. године поднео предлог за извршење на основу извршне исправе – пресуде Вишег суда у Београду Гжрр 756/19 од 27.12.2019. године, јавном извршитељу Александру Николићу из ... и предложио доношење решења о извршењу, којим се одређује извршење ради измирења потраживања извршног повериоца од стране извршног дужника, у износу од 12.000,00 динара, на име накнаде трошкова другостепеног поступка, као и трошкова извршног поступка у износу који јавни извршитељ одреди. Јавни извршитељ Александар Николић из ..., решењем ИИ 344/20, број предмета ...-...-...-... од 17.11.2020. године, одбацио је као непотпун предлог за извршење извршног повериоца.

Против наведеног решења јавног извршитеља, извршни поверилац је изјавио жалбу.

Виши суд у Београду, уз допис Гжи 4133/20 од 12.03.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео, да је јавни извршитељ доставио том суду списе предмета ИИ 344/20 ради решавања о жалби извршног повериоца, изјављеној против решења ИИ 344/20 од 17.11.2020. године, у којима је извршни дужник Виши суд у Београду.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1, 7. и 8. Закона о парничном

поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 39. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр. 106/15, 106/16 – аутентично тумачење, 113/17 – аутентично тумачење, 54/19 и 9/20 – аутентично тумачење) и одредби члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте. Одредбом става 8. овог члана, да, захтев, односно предлог за делегацију надлежности може да се поднесе и у другостепеном поступку под условима из става 1. овог члана.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда, имајући у виду да је као извршни дужник означена Република Србија, Виши суд у Београду, дакле, суд који би требао и да одлучи о изјављеној жалби извршног повериоца. Ово пре свега, у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд и правично суђење, зајемчено одредбом члана 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 98/06), имајући у виду да наведено право има примат у односу на одредбу члана 11. Закона о извршењу и обезбеђењу, која недозвољава предлог странке за делегацију.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1, 7. и 8. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић